

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 12	Utgitt 16 mars	1943
--------	----------------	------

Innhold.	Side
Forordn. om huseieres plikt til å sørge for luftvernmateriell for egenbeskyttelsen.....	145
Skr. om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor inna-bygdsboende i Øvre Eiker	147
Forordn. om endring for året 1943 i fiskereglene for Langmorkje statsalmenning	149
» om endring i fiskereglene for Verran.....	149
» om rasjonering og omsetning av sykler og sykkelgummi m. v.	149
» om endring i forordn. om fett og olje til spisebruk	156
Lov om sikring av landets forsyning med innenlandsk brensel	157
» om midlert. forandr. av lov om flyttlappenes adgang til renbeiting	158
Forordn. om endring av visse bestemmelser angående omsetning og bruk av innenlandsk brensel	158
Rettelse	159

Forordning. (Politidepartementet.)

25 febr.

Huseieres plikt til å sørge for luftvernmateriell for egenbeskyttelsen.

I medhold av lov om sivilt luftvern av 10 juli 1936 § 1 og provisorisk anordning om utskrivning m. v. til det sivile luftvern av 22 desember 1939 § 9, jfr. § 6, bestemmes:

§ 1. *Anskaffelse av luftvernmateriell.* Enhver som eier, har i sin besittelse eller som i egenskap av bestyrer har disposisjonsrett over et hus som ligger innenfor noen av luftvernkretsene, plikter å sørge for luftvernmateriell til egenbeskyttelsen i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.

Utgiftene til anskaffelsen av utstyret utredes av huseieren. Dersom noen del av bygningen er bortleid, kan utgiftene kreves delvis refundert av leieboerne utenom husleien etter de regler som gis av Prisdirektoratet eller etter dets fullmakt av kontrollnemnda i vedkommende kommune. Gjelder ingen alminnelige regler om slik refusjon i vedkommende kommune, må kontrollnemndas samtykke innhentes i det enkelte tilfelle.

25 febr. § 2. *Brannslökkingsmateriell.*

1. Stasjonært utstyr.

Til alle trappeoppganger som fører fra kjeller til loft skal det anskaffes følgende brannslökkingsmateriell:

- a) baljer, bøtter eller beholdere av annet slag, fylt med vann,
- b) kasse med sand, innhold ca. $\frac{1}{2}$ hl.,
- c) 4—6 fylte sandposer av godkjent type à ca. 5 kg,
- d) luftvernspade (eventuelt alminnelig spade),
- e) luftvernsvaber.

Utstyret anbringes i eller nær trappeoppgang, på loftet eller i øverste etasje.

Dessuten skal det i hver etasje og i kjelleren være anbrakt vannbeholdning og sandkasse eller sandposer i trappeoppgangen eller i nærheten av denne.

I mindre hus, i forsteder og villastrøk anbringes det utstyr som er nevnt i første avsnitt på et sted i huset som alltid er lett tilgjengelig.

2. Transportabelt materiell.

Hvert lag av husbrannvakter på 1—3 mann skal ha til rådighet følgende utstyr, som skal oppbevares på husbrannvaktens standplass (i tilfluktsrommet) i kjelleren:

- a) håndsprøyte (bøttesprøyte eller assurancesprøyte),
- b) brannøks (eventuelt alminnelig øks og spett eller hakke),
- c) luftvernspade eller alminnelig spade,
- d) 3 vannbøtter,
- e) luftvernsvaber.

Er det i forsteder og villastrøk satt opp felles husbrannvakter for flere eiendommer som ligger sammen i én gruppe, skal hver avdeling av husbrannvakter ha ovennevnte utstyr til rådighet.

§ 3. *Førstehjelpsutstyr.* I alle hus hvor innredning av tilfluktsrom er påbudt, skal det for hånden førstehjelpsutstyr i passende mengde i forhold til det antall personer som regelmessig oppholder seg samtidig i huset. Utstyret anbringes i tilfluktsrommet. I tilfluktsrom for over 100 personer bør finnes en førstehjelpskoffert av godkjent modell A, i tilfluktsrom for færre personer er en førstehjelpskoffert av godkjent modell B eller tilsvarende mindre beholdning tilstrekkelig.

Sanitetsvaktene i større gårder bør ha til rådighet en eller flere sykebærer.

§ 4. *Utstyr i tilfluktsrom.* Når innredning av tilfluktsrom er påbudt, skal følgende utstyr finnes i tilfluktsrommet:

- a) elektriske håndlykter,
- b) benker og stoler,

- c) drikkevann,
d) tørrklosett, atskilt fra resten av tilfluktsrommet.

25 febr.

Dessuten bør man ha for hånden hakker, spader, økser, spett og annet utbrytningsverktøy.

§ 5. *Luftvernmannskapenes personlige utstyr.* Samtlige aktive deltakere i egenbeskyttelsen (den ansvarshavende, hans stedfortreder, husbrannvaktene, sanitetsvaktene, ordensvakten og ordonnansene) skal være utstyrt med lommelykt, signalflytte og enkeltmannspakke. Den ansvarshavende og husbrannvaktene bør dessuten utstyres med stålhjelm, gassmaske, overall eller annen hensiktsmessig bekledning, gummi-hansker og gummifottøy. Dessuten bør den ansvarshavende og ordonnansene ha meldeblokk og blyant.

§ 6. *Blendingsmateriell.* I leiegårder har gårdeieren plikt til å sørge for blendingen av trappeoppganger, loftsrom, gårdsplasser og andre steder som er til felles bruk. Han skal sørge for tilstrekkelig blindingsmateriell og tilstrekkelig reserve-materiell til å skifte ut det som blir ødelagt eller utslitt.

§ 7. *Kontrollen med at bestemmelsene overholdes.* Luftvernssjefen skal føre kontroll med at huseierne skaffer seg det luftvernsmateriell som er pålagt dem.

Ansvarshavende for det enkelte hus er ansvarlig for at utstyret er til stede, og skal melde fra til luftvernssjefen hvis huseieren ikke sørger for anskaffelsen innen rimelig tid.

Hvis noe av det påbudte materiell ikke kan skaffes, eller det av andre grunner ikke er mulig å følge bestemmelsene, skal den ansvarshavende melde fra til luftvernssjefen som skal søke å rette på forholdet.

Når særlige grunner foreligger, kan luftvernssjefen gjøre unntak fra bestemmelsene for enkelte hus, enkelte strøk av luftvernkretsen eller for enkelte grupper av hus. Spørsmål av større rekkevidde skal på forhånd forelegges for Politidepartementet.

§ 8. *Straffebestemmelse.* Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning straffes i henhold til lov om sivilt luftvern av 10 juli 1936 § 3 med bøter eller fengsel inntil 6 måneder.

Oslo 25 februar 1943.

Sverre Riisnæs,

fung. sjef for Politidepartementet.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

6 mars.

Departementet har godkjent de av Øvre Eiker herredsting, Buskerud fylke, 22 februar 1943 fastsatte vedtekt-

6 mars. ter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenliknet med hva som antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

9 mars.

Endring for året 1943 i fiskereglene for
Langmorkje statsalmenning.

I Øvre Sjødalsvatn er det i året 1943 trass i fiskereglene for Langmorkje statsalmenning i Vågå herred, Opland fylke, av 3 februar 1940 tillatt å fiske med landnot og stågarn med en maskevidde ned til 28 mm i tørr stand.

Draggarn (jagegarn) er forbudt.

Oslo 9 mars 1943.

Th. J. O. Fretheim.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

9 mars.

Endring av fiskereglene for Verran.

Punkt 1 e om maskevidden i fiskeregler for Verran herred, Nord-Trøndelag fylke, av 18 november 1942 settes inntil videre ut av kraft.

Oslo 9 mars 1943.

Th. J. O. Fretheim.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

9 mars.

Rasjonering og omsetning av sykler og
sykkelgummi m. v.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

Kap. I. Forordningens omfang.

§ 1. Som sykler regnes i denne forordning nye

- 1) alminnelige tråsykler og
 - 2) tråsykler med hjelpemotor
- uten ringer.

Ved sykkelringer forstås nye

- 1) gummidekk og/eller
- 2) gummislanger

til kjøretøyer som omhandlet i første ledd.

Konkurranseringer med innsydd slange («Pariserringer») og sykler for slike ringer samt barnesykler («Juniorsykler») og ringer til slike sykler er unntatt fra bestemmelsene i denne forordning.

§ 2. Forordningens bestemmelser om sykler og sykkelringer får tilsvarende anvendelse på varetilhengere, invalidesykler og sulkyer og gummi til slike kjøretøyer for så vidt det er anledning til det.

§ 3. Forordningen gjelder ikke levering til tyske myndigheter.

9 mars.

Kap. II. Levering til forbruker m. v.

§ 4. Ingen har rett til å selge eller på annen måte avstå eller levere sykkel, sykkelringer eller sykkel med påsatte ringer til forbruker uten å være godkjent som forhandler av Kommunikationsdirektoratet.

Søknad om å bli godkjent som forhandler skal være bilagt oppgave på fastsatt skjema over salg og innkjøp av sykkelringer og sykler påsatt ringer i 1938.

§ 5. Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå eller levere sykkel, sykkelringer eller sykkel med påsatte ringer til forbruker eller noen som opptrer på vegne av forbruker uten mot anvisning fra forsyningsnemnda i en kommune som ligger i det omsetningsdistrikt forhandleren hadde i 1938.

Kjøp eller ervervelse på annen måte i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 6. Forbruker som ønsker å kjøpe sykkel, sykkelringer eller sykkel med påsatte ringer må sende søknad på fastsatt skjema til forsyningsnemnda i den kommune han bor, for firmaets vedkommende i den kommune hvor firmaet er registrert (for filialers vedkommende i filialens kontorkommune) og for etaters vedkommende i etatsavdelingens kontorkommune.

Riktigheten av de opplysninger søknaden inneholder, skal være bekreftet ved påtegning av 2 myndige personer. Søkeren og vitnene er ansvarlige for opplysningene.

Gjelder søknaden sykkel, sykkelringer eller sykkel med påsatte ringer til erstatning for utslitte gjenstander, må søkeren, før søknaden sendes nemnda, forevise disse gjenstander for en godkjent forhandler, som etter nøye å ha undersøkt dem eventuelt gir søknaden påtegning om hva som må utskiftes. Finner forhandleren ved undersøkelsen at den eller de ringer eller den sykkel søkeren ønsker utskiftet kan brukes uten eller etter reparasjon, skal forhandleren ikke påtegne søknaden, men i tilfelle henvise søkeren til reparatør (vulkanisør).

§ 7. Forsyningsnemnda kan bare utstede anvisning på sykkel, sykkelringer eller sykkel med påsatte ringer når søkeren forsikrer at han ikke har brukbar sykkel eller brukbare ringer i reserve, og bruk av sykkel må regnes som nødvendig.

Nemnda skal regne bruk av sykkel som nødvendig når eieren (søkeren) eller medlem av hans husstand eller person tilsatt i hans tjeneste som stadig bruker den, har lang veg til arbeidstedet eller skole eller må reise lengre strekninger i stillings medfør. Vegen kan bare regnes for lang når søkeren daglig må reise i alt minst 8 km, for mindre skolebarn minst 5 km. Kan offentlig samferdselsmiddel brukes over vedkom-

mende strekning, kan nemnda ikke utstede anvisning med 9 mars. mindre reiseutgiftene vilde virke urimelig tyngende. Har søkeren tidligere brukt offentlig samferdselsmiddel som er i drift ved søknadens innsendelse, kan ny sykkel ikke anvises til bruk over samme strekning.

Anvisning kan ikke utstedes når sykkel bare trengs under sommeropphold, under kortvarig sesongarbeid og liknende. Det samme gjelder når et annet medlem av søkerens husstand har sykkel som vedkommende husstandsmedlem ikke selv trenger til berettiget bruk. Har søkeren etter 19 september 1940 avhendet eller kassert sykkel eller sykkelringer som han har eid, kan anvisning ikke utstedes, hvis de forhold som ligger til grunn for søknaden var til stede da avhendelsen eller kasseringen skjedde, eller søkeren på det tidspunkt må antas å ha forstått eller burde ha forstått at slike forhold vilde inntre senere.

§ 8. Anvisning utstedes på fastsatte kort som hvert gjelder for ett dekk, en slange eller en sykkel uten eller helt eller delvis med påsatte ringer.

Til erstatning for utslitte ringer kan en søker i løpet av 2 år ikke anvises mer enn 2 dekk og 1 slange.

Til ny sykkel kan anvises inntil 2 dekk og 2 slanger. Har søkeren ifølge erklæring på søknaden brukbare ringer som kan settes på den nye sykkel, skal anvisningen reduseres tilsvarende. Søker som er gitt anvisning på sykkel, kan i løpet av 2 år fra den dag anvisningen ble utstedt ikke anvises mer enn i alt 2 dekk og 2 slanger medregnet dem som eventuelt ble anvist med sykkel.

§ 9. Når omstendighetene gjør det berettiget, kan nemnda utstede anvisning på ringer til varesykler, varetilhengere, invalidesykler og sulkyer, eller på slike kjøretøyer med eller uten ringer. For øvrig gjelder bestemmelsen i § 2.

§ 10. Forsyningsnemnda gir de mottatte søknader påtegning om det som er anvist. Nemnda skal oppbevare søknadene til jevnføring med senere søknader før ny anvisning utstedes.

Forsyningsnemnda skal ved utløpet av hver måned sende melding i 2 eksemplarer på fastsatt skjema til fylkesforsyningsnemnda om antallet av utstedte anvisninger på sykler, sykkelringer og sykkel med påsatte ringer. Meldingen skal også inneholde oppgave over uekspederte berettigete søknader. Fylkesforsyningsnemnda gjør sammendrag av forsyningsnemndenes oppgaver til en fylkesoppgave, som sendes Kommunikationsdirektoratet bilagt det ene eksemplar av de kommunale nemnders oppgaver.

§ 11. Før forhandleren utleverer sykkel, sykkelring eller sykkel med påsatte ringer skal forbrukeren gi kvittering på

9 mars. anvisningen for mottakingen av det anviste. Alle utslitte sykkelringer som forbrukeren eier, skal innleveres til forhandleren ved utlevering av det som er anvist.

Ved utgangen av hver måned skal forhandlerne straks sende de utslitte ringer som forbrukerne har innlevert i henhold til bestemmelsen i første ledd til nærmeste samlested. Sendingen skal tydelig merkes med forhandlerens navn og adresse. Frakten til samlestedet utlegges av dette, og forsendelsen skal skje på billigste måte. Samlested opprettes i hver by av de godkjente sykkelforhandlere som etter tur fungerer som bestyrer. Samlestedet gir forhandlerne kvittering på fastsatt skjema for de innsendte ringer, og videresender ringene til A/S Askim Gummivarefabrikk, Askim, samlet i en sending ved hver måneds utgang. Ringene skal være merket slik at det tydelig framgår hvilke ringer hver forhandler har sendt inn. Frakten fra samlestedet så vel som den frakt dette har lagt ut på forsendelsene fra forhandlerne, betales av A/S Askim Gummivarefabrikk.

Kap. III. Levering til forhandler, grossist og montør m. v.

§ 12. Ingen har rett til å selge eller på annen måte avstå eller levere sykkel, sykkelring eller sykkel med påsatte ringer til forhandler uten å være godkjent som grossist av Kommunikasjonsdirektoratet.

Bestemmelsene i § 4, annet ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 13. Det er forbudt for grossist å selge eller på annen måte avstå eller levere sykkel, sykkeldelesett, sykkelringer eller sykkel med påsatte ringer uten mot

- 1) anvisning fra Kommunikasjonsdirektoratet, eller
- 2) bestilling fra forhandler til supplering av standardlager i samsvar med bestemmelsene i §§ 14 og 17.

Kjøp eller ervervelse på annen måte i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 14. For hver godkjent forhandler av sykkelringer og for grossists detaljavdeling fastsetter Kommunikasjonsdirektoratet et standardlager av sykkeldekk og slanger for levering til forbruker mot anvisning på ringer til erstatning for utslitte ringer. Direktoratet kan når som helst regulere standardlageret oppad eller nedad.

Det er forbudt for forhandler å bruke dekk eller slanger av slikt standardlager til førstemontering på nye sykler, jfr. § 16.

Er forhandlerens lager ved fastsettelsen mindre enn standardlageret, får han etter søknad anvisning fra Kommunikasjonsdirektoratet på differansen.

Er forhandlerens lager større enn det fastsatte standard- 9 mars.
lager, skal han sende månedlige oppgaver til Kommunikasjonsdirektoratet på fastsatt skjema over sine leveringer av det overskytende lager inntil overskuddet er levert. Disse salgsoppgaver skal være bilagt tilsvarende anvisninger mottatt fra forbrukere, og skal inneholde oppgave over utslitte sykkelringer innlevert fra forbruker og kvittering fra samlested for innsending, jfr. § 11.

Når forhandlerens lager er brakt i samsvar med det fastsatte standardlager, får han fra Kommunikasjonsdirektoratet en tillatelse til supplering av standardlageret ved bestilling fra grossist.

Bestillinger som omhandlet i femte ledd skjer på fastsatt skjema samtidig med innsendelse av salgslister på fastsatt skjema ledsaget av tilsvarende anvisninger på dekk og slanger til erstatning for utslitte ringer. Salgslisten skal inneholde oppgave over mottatte utslitte ringer og kvittering fra samlested for innsending av disse, jfr. § 11.

Suppleringsbestilling kan omfatte inntil det samme antall dekk og slanger som det innsendes ekspederte anvisningskort på. Det er forbudt å innsende uekspederte kort. Innsendte anvisninger utstedt av forsyningsnemnder utenfor forhandlerens omsetningsdistrikt, jfr. § 5, berettiger ikke til supplering av lageret.

Salgslistene og bestillingene sendes inn til Norske sykkelfabrikanter og grossisters forening, Oslo, som bestemmer hvilken grossist som skal foreta leveringen av suppleringsbestillingene.

Bestemmelsene i sjette og sjuende ledd gjelder også supplering av standardlageret til grossists detaljavdeling.

Norske sykkelfabrikanter og grossisters forening sender de mottatte salgslister og anvisninger til Kommunikasjonsdirektoratet ved hver måneds utgang sammen med en månedsrapport på fastsatt skjema.

§ 15. Det er forbudt for norske gummiwarefabrikker å selge eller på annen måte avstå eller levere sykkelringer uten mot anvisning fra Kommunikasjonsdirektoratet.

Kjøp eller ervervelse på annen måte i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 16. Til førstemontering på nye sykler anviser Kommunikasjonsdirektoratet fabrikk og montører dekk og slanger under omsyn til forbruket i 1938 og vedkommende fabrikk eller montørs leveringsmuligheter.

Ringer som grossist eller fabrikk har levert til forhandler (montør) sammen med komplette sykkeldelesett i 1938, regnes ikke med i selgerens monteringsforbruk. Slike ringer skal

9 mars. regnes med i forbruket til den forhandler (montør) som monterte settene og satte på ringene.

Når forholdene tilsier det, kan Kommunikasjonsdirektoratet istedenfor å anvisе monteringsgummi henvise montører til kjøp av ferdige sykler.

Det er forbudt å bruke beholdninger av dekk og slanger til førstemontering uten etter anvisning fra Kommunikasjonsdirektoratet.

§ 17. For hver godkjent forhandler av nye sykler og for grossists detaljavdeling fastsetter Kommunikasjonsdirektoratet et standardlager av sykler for levering til forbrukere. Er forhandlerens lager av sykler ved fastsettelsen større eller mindre enn standardlageret, går fram på samme måte som fastsatt i § 14, tredje, fjerde og femte ledd. Når lageret er brakt i samsvar med det fastsatte standardlager, kan suppleringsbestilling skje på samme måte som fastsatt i § 14, sjette ledd. Direktoratet kan når som helst regulere standardlageret oppad eller nedad.

Kap. IV. Meldinger til Kommunikasjonsdirektoratet m. v.

§ 18. Innen den femte dag i hver måned skal sykkelfabrikker og grossister sende Kommunikasjonsdirektoratet oppgave på fastsatt skjema over:

- 1) beholdning av sykkeldekk og slanger pr. 1 foregående måned,
- 2) tilgang, herunder produksjon, innkjøp fra norsk fabrikk og grossist, samt import,
- 3) avgang i måneden:
 - a) mot anvisning fra Kommunikasjonsdirektoratet,
 - b) mot suppleringsbestilling fra forhandler, jfr. §§ 13 og 14,
- 4) beholdning ved månedens utgang.

Oppgaven over tilgang skal være bilagt spesifikasjon over det som er mottatt fra hver enkelt leverandør.

Oppgaven over avgang skal være bilagt tilsvarende anvisninger fra Kommunikasjonsdirektoratet og ekspederte suppleringsbestillinger fra forhandlere. Disse bilag skal være spesifisert på en suppleringsbestilling på fastsatt skjema, som skal vedlegges oppgaven.

Oppgaven over beholdning skal ikke omfatte de ringer som Kommunikasjonsdirektoratet har tillatt brukt til monteringsgummi, jfr. § 16. Oppgave over monteringsgummi gis særskilt, jfr. § 19, 4 ledd.

§ 19. Innen den 5 dag i hver måned skal sykkelgrossist, herunder fabrikk og montør som selger sykler til forhandlere,

jfr. § 12, sende Kommunikasjonsdirektoratet oppgave på fastsatt skjema over: 9 mars.

- 1) beholdning av ferdige sykler ved månedens begynnelse,
- 2) tilgang i måneden:
 - a) egen montering,
 - b) innkjøp fra fabrikk, grossist eller montør,
 - c) import,
- 3) avgang i måneden,
- 4) beholdning ved månedens utgang.

For tilgang under 2 skal den oppgavepliktige sende med spesifikasjon over det som er mottatt fra hver enkelt leverandør.

Oppgaven skal være bilagt anvisninger fra Kommunikasjonsdirektoratet og suppleringsbestillinger tilsvarende antallet av leverte sykler.

Bilagene skal være spesifisert på en suppleringsbestilling på fastsatt skjema på det antall monteringsringer som er levert ut montert på sykler i måneden.

Samtidig sendes oppgave på fastsatt skjema over monteringsgummi. Denne oppgave skal vise:

- 1) ubrukt beholdning ved månedens begynnelse av tidligere anvist og mottatt monteringsgummi,
- 2) mottatt i måneden,
- 3) opparbeidet (påmontert sykler) i måneden,
- 4) ubrukt beholdning ved månedens utgang.

Montør som bare selger i detalj, skal sende Kommunikasjonsdirektoratet tilsvarende oppgave ledsaget av ekspederte anvisningskort fra forsyningsnemnder, og oppgave over mottatte utslitte ringer.

Forhandlere som bare selger til forbrukere fra standardlager er ikke oppgavepliktige.

§ 20. A/S Askim Gummivarefabrikk skal hver måned sende Kommunikasjonsdirektoratet oppgave over de mottatte sendinger av utslitte ringer.

Kap. V. Dispensasjon, straffebestemmelse, ikrafttreden m. v.

§ 21. Kommunikasjonsdirektoratet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forordning og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av den.

§ 22. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer § 2, første ledd.

Hvis forhandler eller grossist med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av denne forordning eller bestemmelser

9 mars. gitt i medhold av forordningen, kan Kommunikasjonsdirektoratet trekke godkjenningen tilbake til straffesaken er endelig avgjort.

§ 23. Denne forordning trer i kraft 15 mars 1943.

Samtidig oppheves forordning om rasjonering og omsetning av sykler og sykkelgummi m. v. av 19 juni 1942 og forskrifter gitt i medhold av nevnte forordning. Anvisninger, godkjenninger og fastsettelser av standardlagre som er utstedt, gitt eller foretatt i henhold til de nevnte bestemmelser, har dog fortsatt gyldighet etter sitt innhold inntil Kommunikasjonsdirektoratet bestemmer noe annet.

Oslo 9 mars 1943.

E. Blehr.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

9 mars. Endringer i forordning av 1 mai 1942 om fett og olje til spisebruk.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

I forordning av 1 mai 1942 om fett og olje til spisebruk gjøres følgende endringer:

I § 11 tilføyes som nytt siste ledd:

Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan på grunnlag av antall kyr og antall husstandsmedlemmer hos produsenten fastsette et minstekvantum smør som skal leveres til godkjent mottaker pr. kalenderår, første gang i kalenderåret 1943. Produsenten plikter å levere det pålagte minstekvantum, med mindre han kan godtgjøre ved melkeregnskap som er nøyaktig ført for hver ku, at melkeproduksjonen i året, etter at det tillatte forbruk er dekket, har vært utilstrekkelig for å kunne oppfylle leveringspåbudet.

§ 12 skal lyde så:

§ 12. *Utlevering av rasjoneringskort eller anvisning til melkeprodusenter.* Melkeprodusent som ikke har rett til å kjerne smør, skal ha rasjoneringskort for fett.

Melkeprodusent som har rett til å kjerne smør, kan bare tildeles rasjoneringskort for fett i den utstrekning det er på det rene at han ikke kan dekke de fastsatte rasjoner for husstanden av egen produksjon, etter at det tillatte forbruk av melk er dekket. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan bestemme at produsent med husstand ikke skal ha fettkort for den del av husstandens årsrasjon av fett som kan

dekkes ved produsentens egen årsproduksjon av smør, når den 9 mars. årlige smørproduksjon fastsettes til et minstekvantum, beregnet av direktoratet eller den det bemyndiger på grunnlag av antall kyr og antall husstandsmedlemmer hos produsenten.

Melkeprodusent som ikke får utlevert fettkort til dekning av husstandens hele tillatte årsforbruk, kan mot kvittering for å ha levert smør til kjøper som nevnt i § 11, fjerde ledd, få anvisning fra forsyningsnemnda på kjøp av et tilsvarende kvantum smør eller margarin. Anvisning kan dog ikke gis for større kvantum enn beregnet at produsenten skulde dekke av egen smørproduksjon. Produsent som skal levere et bestemt minstekvantum smør, kan bare få kjøpsanvisning på smør eller margarin tilsvarende den del av den leverte smørmengde som overstiger det leveringspliktige kvantum.

Oslo 9 mars 1943.

E. Blehr.

**Lov om sikring av landets forsyning med 11 mars.
innenlandsk brensel. Nr. 1.**

§ 1. Sjefen for Landbruksdepartementet kan gi de bestemmelser som finnes påkrevd for å sikre og ordne landets forsyning med innenlandsk fast brensel (ved og torv) og for å gjennomføre den best mulige utnytting og fordeling. Herunder kan eldre bestemmelser som angår dette sakområde endres eller oppheves.

Dersom bestemmelsene berører et annet departements sakområde, gis de i forståelse med sjefen for vedkommende departement.

§ 2. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av denne lov straffes på samme måte som fastsatt i § 1 i forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942. Bestemmelsene om inndraging i samme forordnings § 4 gis tilsvarende anvendelse.

Når særlige grunner taler for det, kan dog sjefen for Landbruksdepartementet i bestemmelser som gis i medhold av § 1 fastsette mindre strenge regler om straff og inndraging.

Bestemmelser gitt i medhold av denne lov anses som rasjoneringsbestemmelser, og saker om straff og inndraging etter dem er rasjoneringsaker, jfr. § 18 i forordning av 28 januar 1942 om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene. Som rasjoneringsbestemmelser anses også de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av lov om hogst-pålegg av 3 september 1942 og lov om bruk av tre av or, bøk og selje av 15 oktober 1942, og saker om straff etter disse bestemmelser anses som rasjoneringsaker.

- 11 mars. § 3. Lov om omsetning av innenlandsk brensel av 12 mars
 Nr. 1. 1942 oppheves. Bestemmelser gitt i medhold av loven blir fremdeles gjeldende inntil sjefen for Landbruksdepartementet annerledes bestemmer.

Oslo 11 mars 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Sjef for Landbruksdepartementet.

F. Thrana.

- 11 mars. Lov om midlertidig forandring i lov av
 Nr. 2. 18 juli 1919 om flyttlappenes adgang til reinbeiting i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige av 5 februar 1919.

§ 1. Landbruksdepartementet kan for året 1943 gi dispensasjon fra bestemmelsene i §§ 4 og 5 i lov av 18 juli 1919 om flyttlappenes adgang til reinbeiting i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige av 5 februar 1919.

Oslo 11 mars 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Sjef for Landbruksdepartementet.

F. Thrana.

- 12 mars. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)
 Endring av visse bestemmelser angående omsetning og bruk av innenlandsk brensel.
 I medhold av lov nr. 1 av 11 mars 1943 om sikring av landets forsyning med innenlandsk brensel og i forståelse med sjefen for Forsyningsdepartementet bestemmes:

§ 1. De beføyelser som er tillagt Forsyningsdepartementet i:

- 1) forordning av 12 mars 1942 om omsetning av innenlandsk brensel i Sør-Norge § 6,
 - 2) forordning av 24 april 1942 om omsetning av innenlandsk brensel i Nord-Norge § 7
- overføres til Landbruksdepartementet.

§ 2. De beføyelser som er tillagt Forsyningsdepartementet, Direktoratet for industriforsyning i:

- 1) forordning av 15 oktober 1941 om omsetning av ved og brenntorv og om plikt til å avstå ved og brenntorv § 6,
- 2) forordning av 12 mars 1942 om omsetning av innenlandsk brensel i Sør-Norge,

- 3) forordning av 24 april 1942 om omsetning av innenlandsk 12 mars.
brensel i Nord-Norge,
og for så vidt angår bruk av innenlandsk fast brensel
(ved og torv) i:
 - 4) forordning av 26 juli 1941 om bruk av fast brensel til
oppvarming av hus m. v.
- overføres til Landbruksdepartementet, Direktoratet for skog-
bruk og virkeshusholdning og jaktvesen.

Oslo 12 mars 1943.

Th. J. O. Fretheim.

Rettelse.

Side 123. Forordning om regler for bråtebrenning m. v. På
øverste linje står det — som følge av en skrivfeil
i det til Lovtidend innkomne manuskript — «nabo-
grenser» istedenfor rettelig: nabogrender.

Oslo 11 mars 1943

Quisling

Minister

J. A. Lippstadi

Minister for Sosialdepartementet

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri, Oslo.